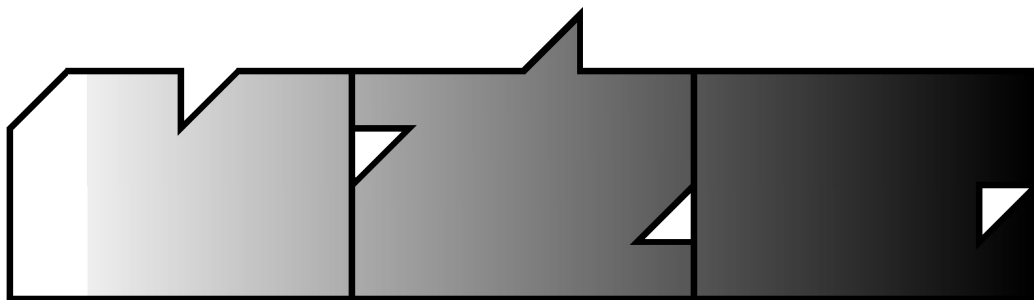
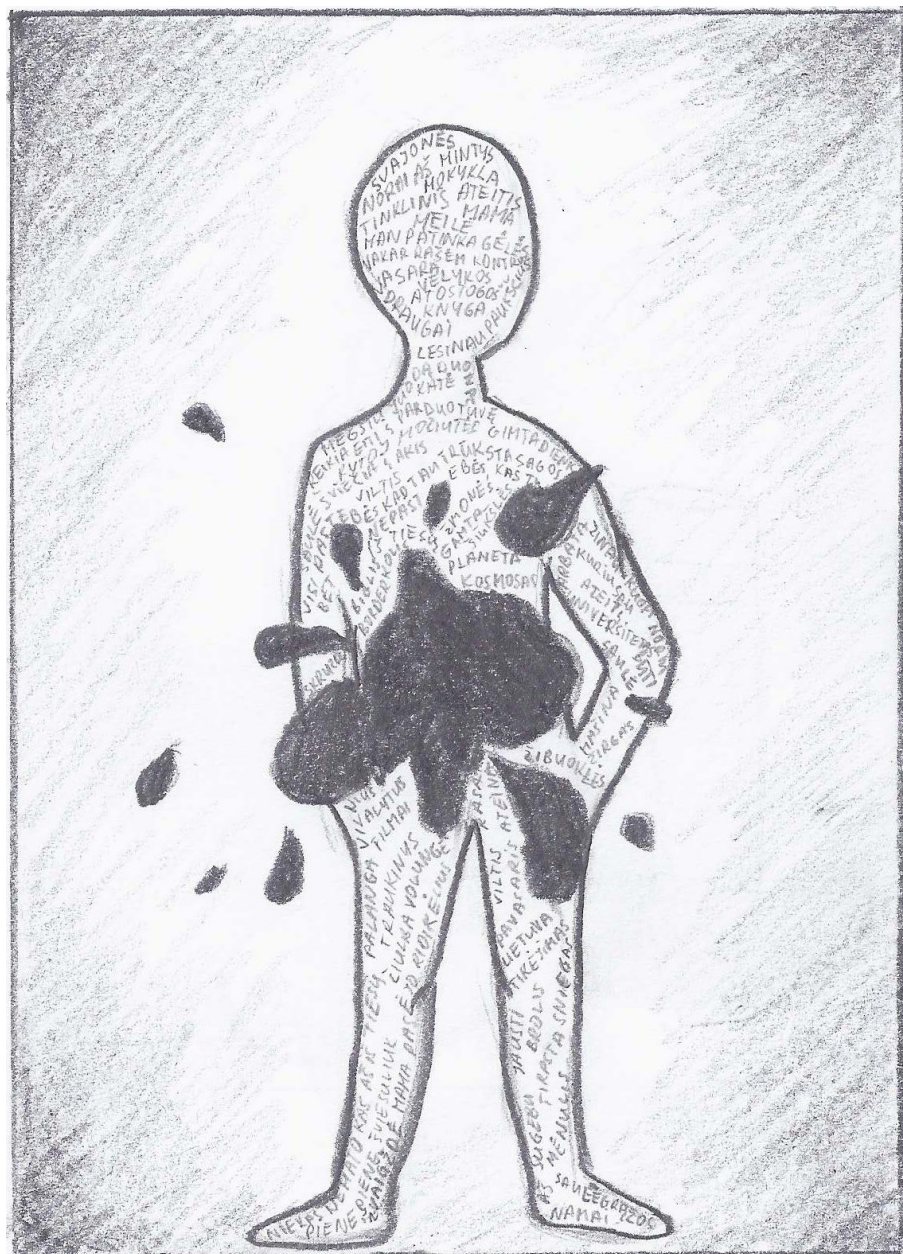

2014 Vasaris
Nr. 49

Aliquam / Trumpai:

Žodis redaktorei	2
Kuklioji VŽG žvaigždė	3
Šimtadienis	4
VŽG darbastalis	5
Naujas mokytojas	6
Mokytojų aistros	8
Mėnesio receptas	10
Ar žinai???	11
Padebesiais...	12
Marius Žemkauskas	15
Susipažink su profesija	17
Mintys apie Duoną	18
Post Scriptum	20

VIDUS NEATSPINDI IŠORĖS

Pasaulis juokingas -
tu gali pavirsti į ar-
changėlą, kvailį ar
nusikaltėlį - niekas
nepamatys! Bet jei
tau trūksta sagos, tai
pamato kiekvienas.
— E.M.Remarkas

WHY SO SERIOUS?*

Sveiki, gyvi ir leisgyviai!

Ką veikiate skaitydami redaktorės žodį? Eikite į lauką, pažaiskit, pabūkit saulėj... Oi, ką aš čia kalbu – juk lauke taip šalta, kad, atrodo, pučia ne vėjas, o varvekliai sminga kiaurai visą kūną. Šia smagia naktą pradėjusi, jums leidus, pereisiu prie smagesnių

dalykų – pavasario! Pagalvokite apie tą šilumą, tirpstantį sniegą ir... turėkite vilties, kad žiema netruks pusmetį, kaip buvo praeitais metais... Matot, man tai liko kaip trauma, širdyje vis dar nešiojuosi nuoskaudą... Oi, tas pavasaris... Taip, žinau, jis dar neatėjo ir niekas manęs nieko apie tai neklausė... O klausimų šitame numeryje bus daug. Šįkart interviu žanro griebtasi rimtai – galima

susipažinti su VŽG darbastalio kūrėju Simu Kisieliumi, su Mariumi Žemkausku (nepristatau – palieku intrigą, skaitykite ir susipažinsite) bei su Inga Janulevičiūte (dar nepažįstat? O siaube!). Galbūt šie žmonės įkvėps Jus siekti savo svajonių ir pamiršti „žimos rūpesčius“...? J

Miglė Skačkauskaitė, 3g

*Kodėl toks rimtas?

Nori gauti asmeninį „VŽG“ laikraščio numerį?... Tiesiog paprašyk mūsų!
Siųsk savo prašymą šiuo adresu: laikrastis.vzg@gmail.com.
Pasižadame kiekvieną mėnesį pradžiuginti tave elektronine laikraščio versija.

Taip pat šiuo adresu gali siųsti savo kūrybą,
atsiliepimus apie mūsų darbą ir pasiūlymus.
Iškilo klausimų? Klausk – atsakysime! Laukime jūsų laiškų!

KUKLIOJI VŽG ŽVAIGŽDĖ

Manau, dabar jau būtų sunku surasti ką nors, kas nežinotų Rūtos Meilutytės...

O ar žinot, kad ir Vilniaus Žirmūnų gimnazijoje mokosi puiki sportininkė?... Tai čiuožėja Inga Janulevičiūtė, VŽG ketvirtokė.

Budapešte vykusioje 2014 m. Europos dailiojo čiuožimo pirmenybėse Inga užėmė aštuonioliktąją vietą. Tokio lygio varžybose tai nuostabus rezultatas. Taip pat ji šiame tik per plauką nepateko į Sočio olimpinės žaidynės, bet ji yra pirmoji atsarginių sportininkų sąraše, todėl vilties prarast nevalia.

Kad palaikytų puikią sportinę formą ir toliau tobulėtų, čiuožėja nuolat treniruojasi „Baltų ainių“ mokykloje Kaune.

Pirmą kartą Inga išbandė ledą būdama ketverių, kai dar gyveno Kau-

ne. Deja, po kelių mėnesių šeima persikėlė į Vilnių ir čiuožimas nutrūko. Vis dėlto atsiradęs noras čiuožti nedingo ir rimtesnės treniruotės prasidėjo atidarius čiuožyklą „Akropolyje“, tuomet Ingai buvo aštuoneri.

Šiam straipsniui labai norėjau gauti pačios Ingos interviu, bet dėl įtempto grafiko jos „pagauti“ nepavyko, tad šią darbą teks nukelti, tikėkimės, Inga galės pasidalinti jau ir Europos pirmenybių, o gal net Olimpinių žaidynių įspūdžiais... Tačiau kūno kultūros mokytoja Virginija Vasilevskienė mielai sutiko pasidalinti savo mintimis apie puikią auklėtinę.

„Inga yra be galo nuostabi mergaitė, labai kukli, visai „nepasikėlus“, nors yra tokio aukšto lygio sportininkė. Visuomet mielai atstovauja mokyklai, niekada neatsisako padėti, pirmoje klasėje net apsiėmė padaryti nominacijų statulėles visiems bendraklasiams. Yra ypač jautri, puikiai mokosi, labai gerai sugeba dirbti savarankiškai. Ji tikrai labai nuoširdus, kuklus, tylus, nepaprastai geras žmogus. Aš ir visa klasė ją labai palaikom ir tikime, kad Ingai pavyks pasiekti aukščiausius rezultatus.“

Labai dėkoju moky-

tojai Virginijai už jos nuomonę bei pagalbą šiam straipsniui ir irgi stipriai palaikau mūsų mokyklos kuklią žvaigždę, kartu jai linkėdama didžiausios sėkmės, tikiuosi, kad jei jūs dar neprisidėjote prie Ingos palaikymo komandos, tai būtinai tai padarysit. ☺

Dominyka Grinciūtė, 1e

ŠIMTADIENIS

Šimtas pagal numerologijos teoriją ($1+0+0=1$) reiškia vienetą. Vienetas – visko pradžia. Šimtadienis ketvirtokams – šventė, primnanti artėjančius egzaminus (pabaigos pradžia).

Bet laikraščio komanda susidomėjo kitkuo. Mes norėjom sužinoti skaičiaus 100 reikšmę kitose situacijose. Pavyzdžiui, 100-toji svajonė visų skirtinga. Taigi šimtas šį kartą yra mūsų tyrimo objektas.

Mes apklausėme daug įvairių, skirtingai mąstančių žmonių. Jie turėjo paaiškinti, ką jiems reiškia 100 dienų. Nors dauguma rašė laiko matus, mes vis tiek radome gražių ir įdomių

minčių. Taigi štai jos:

100 dienų – tai...

... 100 nuostabių akimirkų.

... daug laiko galimybėms pasiekti.

... 100 unikalių ir niekada nebepasikartosiančių progų gyventi.

... laikas, per kurį gali įsimylėti iki ausų.

... paveikslas, kurį ekspozicuoja Švietimo ministerija savo galerijoje.

... 14 penktadienių.

... sekundė su mylimu žmogumi ir amžinybė be jo.

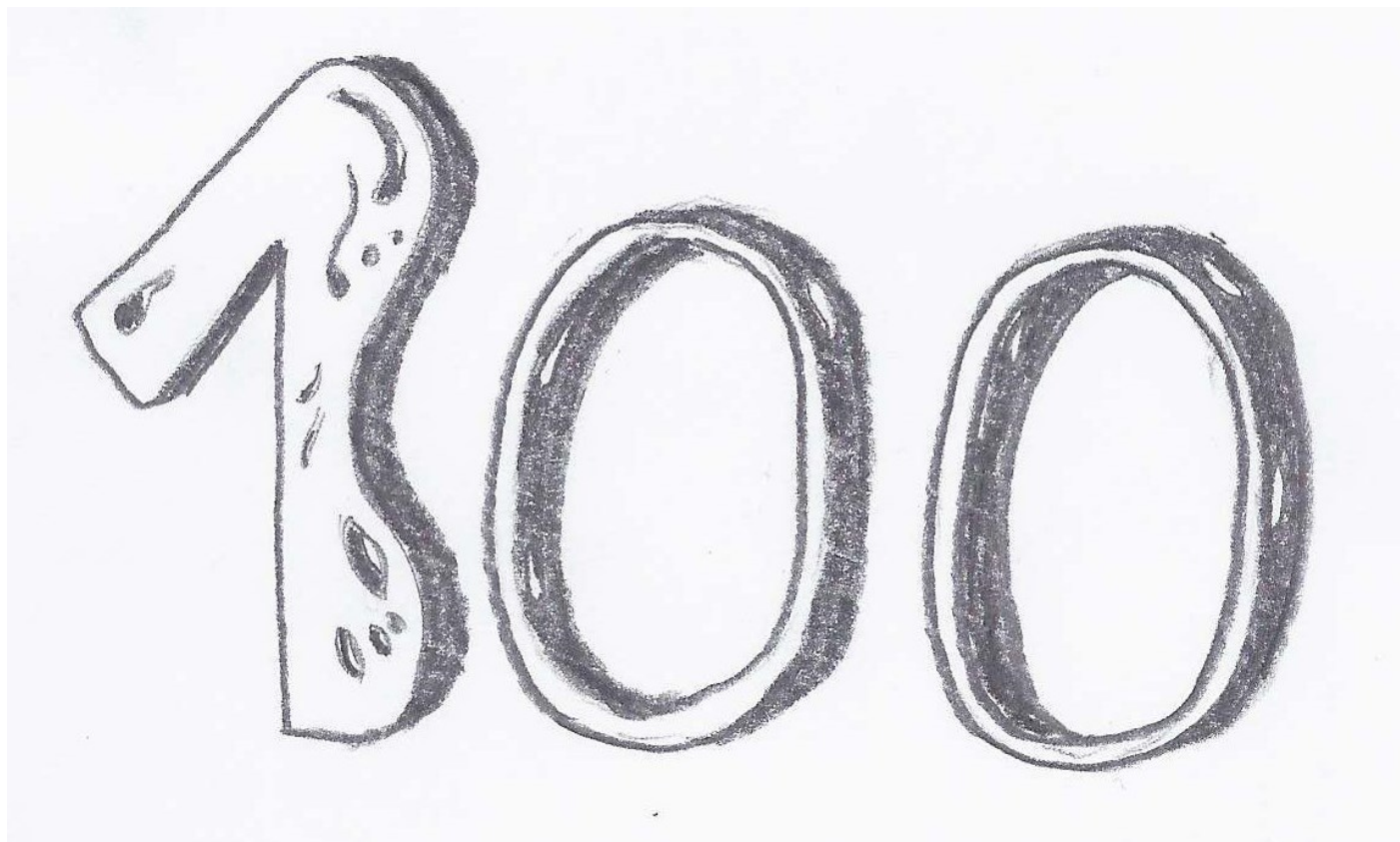
... mokyklos pabaiga ir naujo gyvenimo pradžia.

...galimybė patirti pirmą bučinį, galimybė gauti apkabimą, galimybė nusišypsoti ta viena, tikrąja šypsena.

...ilgas laikotarpis, per kurį galėčiau patobulėti ir daug ko išmokti.

Daugelis gimnazistų 100 dienų sieja su meile bei darbais, galimybėmis. Jie mano, kad per tą laiką galima atlikti nepaprastų darbų. Tačiau, deja, daugeliui šios dienos tiesiog... praeina, o svarbūs darbai taip ir lieka nepadaryti. Bet jei reikėtų nuspręsti, kokie mes esam iš atsakymų, galėtume sakyti – mylintys karjeristai. O tai juk tiek daug!

Emilija Kėvišaitė, 2a
Agnė Karčiauskaitė, 1e

“VŽG DARBASTALIS” IR JO LAIMĖTOJAS

Simas Kisielius iš 1f klasės laimėjo konkursą „VŽG darbalaukis“. Tad susiradome laimėtoją ir uždavėme keletą klausimų.

Ar anksčiau esi dalyvavęs panašiuose projektuose?
Ne, tai mano pats pirmas bandymas.

Kodėl norėjai dalyvauti šiame konkurse?

Nes kaip tik pradėjau domėtis grafiniu dizainu ir kadangi vis dažniau kažką panašaus darau, galvojau, kodėl nepabandyti.

O kaip jauteisi sužinojęs, kad laimėjai?
Mmm... Gana gerai, nes

visai nesitikėjau, kad būdamas pirmoje klasėje jau kažką laimėsiu.

Ar pasikeitė aplinkinių nuomonė apie tave?
Taip, nes daug kas nežinojo, kad man būtent tokia veikla patinka ir kad aš galiu kažką panašaus padaryti.

O kodėl tau tokia veikla patinka?

Nu... Nežinau, tiesiog domiuosi visokiomis programomis, mėgstu piešti.

Kiek laiko tu dirbi su informacinėmis technologijomis?

Manau, kad nuo 5 klasės, kuomet mokykloje pradėjau mokytis informatikos. Tiesiog pamaciau, kad man tokia

veikla patinka, ir pradėjau kažką kurti.

Kas būtent sudomino?
Kad galima įvairiai koreguoti nuotraukas, sumontuoti kažką ir panašiai.

O kokių darbų esi atlikęs?

Kaip tokių svarbesnių darbų tai nedaug. Esu draugam padėjęs koreguoti nuotraukas, kažkokius filmukus montuoti ir panašiai.

Ačiū, Simai, už interviu. Tikimės, ateityje dar daug pasieksi!

Emilija Zuzevičiūtė,

Agnė Karčiauskaitė

NAUJAS MOKYTOJAS – NAUJOS GALIMYBĖS IR SIEKIAI

Kokie Jūsų pirmieji įspūdžiai apie mūsų mokyklą?

Teigiami. Turbūt jei pasakysiu, kad VŽG yra gera mokykla, tai nepasakysiu nieko.

Mano nuomone, gera mokykla – tai ta mokykla, kur mokiniai jaučiasi gerai, t. y.

psichologinis komfortas, griežta tvarka, gera techninė bazė ir, žinoma, aukšti stojimo

į aukštąsias mokyklas rezultatai. Padaryta viskas, kad VŽG būtų gera mokykla!

Papasakokite šiek tiek apie save: kur mokėtės, kiek laiko?

Studijavau ilgai – 8,5 metų: Lietuvos edukologijos universitete baigiau matematikos ir

informatikos bakalauro studijas, įvykdžiau matematikos magistrantūros studijų

programą ir įgijau magistro laipsnį, vėliau prikabin-tas įstojau į Vilniaus universiteto

matematikos mokslo krypties doktorantūrą. Po eilinės atestacijos nusprendžiau

sustoti. Išmokau tokią gyvenimo pamoką – jei tave

kuom nors sužavi, tai visada bus kažkoks baisus povandeninis akmuo ir daugiau pralaimėsi nei uždirbsi.

Kodėl nusprendėte būti mokytoju?

Turėjau nuostabią matematikos mokytoją, darbštumo ir talento pavyzdį, ji turbūt ir turėjo įtakos tokiam mano pasirinkimui.

Kodėl sugalvojote dėstyti matematiką mūsų mokykloje?

Buvo laisva matematikos mokytojo pozicija, išsiunčiau savo gyvenimo aprašymą, sudalyvavau pokalbyje ir gavau teigiamą atsaky-

mą. Esu labai dėkingas už suteiktą galimybę dirbti su protin-gais jaunais žmonėmis.

Ar esate kada nors pagavęs mokinį nusirašinėjantį ar naudojantį „špargalkę“?

VŽG dar ne :). Stengsiuosi išlaikyti sąžiningumo balansą. Jūs gi visi siekiate aukštų

įvertinimų, sunkiai dirbate. Ar duotumėte nusirašyti draugui?! Aš labai nustebčiau,

pavyzdžiui, jei pamatytčiau VŽG 1 klasės mokinį nusirašinėjantį iš klasės draugo per

kontrolinį. Kita vertus, jeigu Jūs manęs paklaustumėte, ar liktų draugas draugu, jei

neduotų nusirašyti per kontrolinį, tai sakyčiau, kad vargu ar liktų, koks jis draugas – kiaulė.

Kaip sutariate su kitais mokytojais?

Gerai darbiniai santykiai. Esu tvirtai įsitikinęs, jog visi mokytojai – tikri profesionalai.

Matematikai noriai padeda, dalijasi metodine patirtimi, suteikia informacijos apie bendravimą su mokinių tėvais ypatumus. Kitaip tariant, mokykloje vyrauja gera darbo kultūra ir atmosfera.

Koks yra VŽG tipinio mokinio portretas? Kaip Jums sekasi sutarti su mūsų mokyklos mokiniais?

Tikrai ne primityvūs tie mokiniai, t. y. nėra jie paprasti, nėra norma. Imlūs, darbštūs, smalsūs – tokie mokiniai sudaro didžiąją VŽG dalį. Noriu tikėti, kad gerai vieni kitus suprantame.

Kuo domitės, kai užverčiate dalykinę literatūrą? Kokią paskutinę knygą skaitėte?

Stephen King „The body“. Patinka detektyvai ir trileriai. Mano manymu, čia yra literatūrinio žanro viršūnė – sukurti savo pasaulį, su-

konstruoti pasakojimą, išlaikyti įtampą, nerimą, laukimą. Tai gali padaryti tik išskirtinius sugebėjimus turintis žmogus, pavyzdžiui, Arthur Conan Doyle. Domiuosi kinu. Mėgstamiausių režisierių sąraše - nebyliojo kino amžinasis klasikas Charlie Chaplin. Jis buvo universalus meistras - scenaristas, režisierius, aktorius ir kompozitorius, trumpai sakant, genijus ketvirtuoju laipsniu. Taip pat patinka režisieriai, taip pat genijai: Federico Fellini, Pedro Almadovar, Billy Wilder.

Koks jūsų gyvenimo tikslas?

Oi... Nėra gyvenimo tikslo, kiekvienas sugalvoja jį sau. Mano versijoje, tai gal mylėti yra pagrindinė žmonių buvimo šioje planetoje motyvacija. Norų daug, bet apie juos nekalbėsiu „į orą“.

Kokių tikslų turite, kol dėstysite VŽG?

Stengsiuosi kokybiškai organizuoti ugdymąjį procesą. Šiek tiek pajvairinsiu jį šiuolaikinių informacijos ir komunikacijos technologijų pagalba. Noriu supažindinti mokinius su viena iš švieti-

mo ir mokslo ministerijos Informacinių technologijų centro siūloma kompiuterine matematikos mokymo programa, kad jie turėtų galimybę greitai apžvelgti daug pavyzdžių, iš kurių ryškėja dėsniumai, t. y. vizualizuosim matematiką. Kodėl turiu susilaikyti?! Gal atsirastų rėmėjų, kurie aprūpintų geriausią Vilniaus gimnaziją planšetiniais kompiuteriais? Jūs padarytumėte tokį kilnų darbą, ir tiek mokiniai, tiek jų tėvai Jums širdingai tartų ačiū! Ir galbūt Jums bus nurašyta dalis Jūsų nuodėmių. Pagalvokite apie tai...

Ko palinkėtumėte savo mokiniams?

Palinkėti sėkmės reikėtų. Neprarasti vilties ir neliūdėti! Karalius Saliamonas sakė: „Viskas praeina. Ir tai praeis.“

Austėja Račaitė,
Lukas Latauskas, 1e

MOKYTOJŲ AISTROS

Šaltais ir žvarbiais viduržiemio vakarais kiekvienas užsiimame mums patinkančia veikla. Vieni tapo, skaito, žiūri spektaklius, o kiti klausosi muzikos, mezga ar šiaip jaukiai žiūri televizorių.

Panorome sužinoti kaip mūsų mokyklos mokytojai leidžia savo laisvalaikį, kokie yra jų pomėgiai.

Dėkojame Jiems už nuoširdžius atsakymus ir štai keletas atsakymų pavyzdžių.

Pagalbos specialistė

1. Aš šoku, važinėju dviračiu, žiemą-mezgu. Šokius pamilau dar mokykloje; gimus dukrai, pradėjau megzti, o prieš keletą metų „atradau“ dviratį.

Socialinių mokslų mokytojas

3. Laisvalaikiu užsiimu rankdarbiais. Norint užsiimti šia veikla, reikia kruopštumo, kantrybės.

Užsienio k. mokytojas

5. Kadangi esu Vandenis, mane domina naujovės, iššūkiai. Labai patinka kelionės, žmonės, menas.

Užsienio k. mokytojas

7. Skaitau knygas, mezgu. Vasarą mėgstu važinėti dviračiu. Skaitau knygas, nes patinka plėsti žinių akiratį. Ypač mėgstu istorinę-grožinę literatūrą.

Kūno kultūros mokytojas

9. Maino aistra- kelionės ir sportas. Man patinka daugiau sužinoti, būti sveikam ir stipriam.

Užsienio k. mokytojas

2. Skaitau literatūrą apie vaikų auklėjimą, nes psichologinės ar bet kokios kitos žinios visada pravers.

Gamtos mokslų mokytojas

4. Mėgstu megzti. Per savaitę tam skiriu apie 2valandas.

Socialinių mokslų mokytojas

6. Skaitau knygas, einu į kino teatrą, dramos teatrą, susitinku su draugais, keliauju. Tam reikia žingeidumo, kartais paprasčiausia nepatingėti kažkur nueiti (ypač kai taip šalta...).

Kūno kultūros mokytojas

8. Laivu metu aš sportuoju ir skaitau. Norint užsiimti šia veikla, reikia būti sportišku, valingu.

Tikslųjų mokslų mokytojas

10. Kartais nueinu į šokių pamokas. Man labai patinka pramoginiai šokiai. Juos gražu pažiūrėti ir smagu pačiam pašokti.

Menų mokytojas

11. Tapau, dainuoju, sportuoju, skaitau ezoterinę literatūrą, gilinuosi į astrologiją, numerologiją, sveiką gyvenseną. Kūryba daro gyvenimą spalvingesnį, įdomesnį. neseniai supratau, kad tai yra savotiška meditacija. Manau, kad tobulėjimas dvasinis ir fizinis yra mūsų gyvenimo prasmė. Todėl visi mano pomėgiai padeda eiti šiuo keliu.

Tikslųjų mokslų mokytojas

13. Man patinka kelionės: po Lietuvą, po užsienį, po Vilnių. Dar mokykloje su krepšinio komanda apkeliaavome nemažą Sovietų Sąjungos dalį, kur matydavome ne vien sporto sales, o ir tų vietų įžymybes. Nuo tada ir ėmiau domėtis kelionėmis.

Tikslųjų mokslų mokytojas

15. Skaitau knygas, mezgu kai turiu nors minutę laisvo laiko, bet taip būna retai. Norint užsiimti šia veikla, reikia kruopštumo ir kantrybės.

Menų mokytojas

16. Laisvalaikiu mėgstu megzti, skaityti knygas ir žaisti kompiuterinius žaidimus. Dažniausiai skaitau važiuodama viešuoju transportu, taip tiesiog pailsiu ir kelionė ne taip prailgsta. Kompiuteriniai žaidimai leidžia apie nieką negalvoti ir išsivalyti galvą nuo įkyrių minčių. Megzti patinka, nes leidžia pasireikšti kūrybingumui, ypač jei nevisai kažkas pavyksta.

Kūno kultūros mokytojas

19. Laisvalaikiu sportuoju. Užsiimant šia veikla, galite save įsivertinti, bendrauti, siekti tikslo, galų gale gražiai sportiškai atrodyti.

Pagalbos specialistė

12. Žiemą užsiimu lyguminiu slidinėjimu, spektaklių, kino filmų lankymu, knygų skaitymu, o vasarą- gėlininkyste, plaukiojimu, kelionėmis. Mane sudomino judėjimas, grožis, sveikata, naujų kultūrų, vaizdų, vietų, veiklų pažinimas, akiračio praplėtimas.

Menų mokytojas

14. Mano laisvalaikis ir darbas vienas kitą papildo, ir vienas be kito sunkiai įsivaizduojami. Laisvu laiku užsiimu rankdarbiais, jų tobulinimu, naujomis technikomis ir jų paieškomis, dalį laiko užima savęs realizavimas - kūryba - tapyba ant šilko. Kartais manau, kad mano darbas ir laisvalaikis yra tas pats. Dar mėgstu keliauti bei skaityti.

Užsienio k. mokytojas

17. Užsiimu rankdarbiais. Taip pat mezgu, siuvu, neriū. Tik labai mėgėjiškai. Tačiau megztinių nemezgu. Darau daiktus- dekoracijas. Labiausiai patinka dekupažas. Kiekvienam ta pati veikla gali būti skirtingai vertinga. Man tai yra saviraiškos priemonė. Be to, visada turi paruošęs kokią nors dovaną ir nereikia sukurti sau galvos.

Kūno kultūros mokytojas

18. Užsiimu įvairiapuse veikla. Lankau baseiną, žaidžiu krepšinį sporto salėje, skaitau, lankausi teatruose ir kino teatruose, žaidžiu įvairius žaidimus lauke su vaikais ir šuniuku ir t.t.

Dalyvaukite konkurse! Atspėkite koks tai mokytojas ir laimėkite prizą. Atsakymus siųskite adresu: giedre.voveryte@gmail.com

Giedrė Voverytė ir Emilija Zuzevičiūtė 1e

MĖNESIO RECEPTAS

Sveiki!

Šio mėnesio receptas – meduolinės širdelės. Jas pagaminti tikrai nebus sunku ir nereikės daug laiko, todėl tikiuosi, kad savo pačių pagamintais meduoliais pradžiuginsite mylimus ir Jums brangius žmones!

- 300g miltų
- 50g medaus
- 1 kiaušinio
- 60g cukraus
- 30g sviesto
- 1/2 šaukštelio kepimo miltelių
- Prieskonių pagal skonį (cinamonas, gvazdikėliai, muskatas, imbieras, anyžiai)
- Šokolado papuošimui

Medų, cukrų ir sviestą šildyti kartu, kol suskystės medus. Masę ataušinti, įmušti kiaušinį, suberti miltus ir prieskonius, tešlą gerai išminkyti. Iš iškočiotos tešlos išpjauti ar išspausti širdėles. Jas dėti į riebalais išteptą skardą arba ant kepimo popieriaus. Meduolius patepti išplaktu kiaušiniu. Kepti 180°C įkaitintoje orkaitėje, kol iškeps. Iškepusius meduolius apipilti ištirpintu šokoladu.

Skanaus!

Ugnė Girgždytė, 2a

Ar žinai???

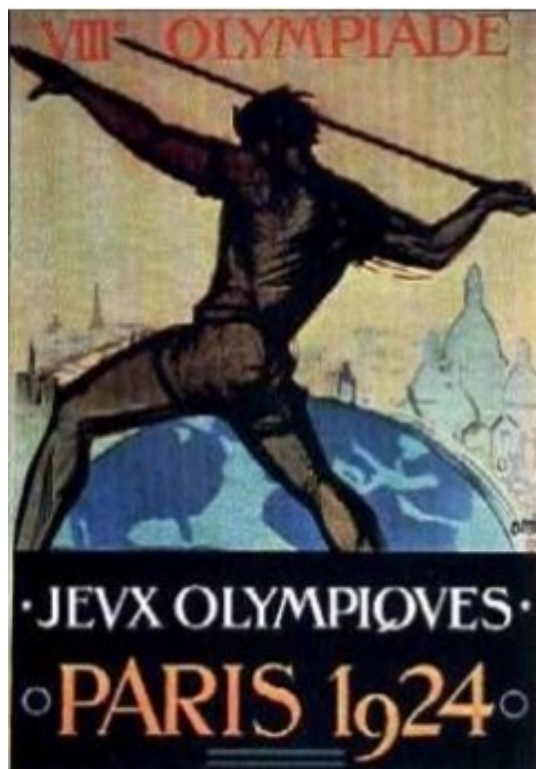
2014 m. yra ypatingi, nes šią žiemą vyks **žiemos olimpinės žaidynės**. Todėl pasirinkau **įdomesnių**, galbūt mažiau žinomų (arba visai nežinomų) **faktų** apie

jas. Iš pradžių susipažinkite su olimpinų žaidynių trumpa istorija:

1. 1924 m. Prancūzijoje įvyko pirmosios žiemos olimpinės žaidynės.
2. Penki olimpiniai žiedai reiškia penkis pasaulio žemynus – Afrika, Amerika, Azija, Europa ir Okeanija. Kiekviena nacionalinė vėliava turi bent vieną olimpinį žiedų spalvą – mėlyną, geltoną, juodą, žalią ar raudoną.
3. Pagal antikinę tradiciją olimpinės žaidynės rengiamos kas ketveri metai. Iki 1992 m. vasaros ir žiemos olimpinės žaidynės buvo rengiamos tais pačiais metais, vėliau nuspręsta tarp jų daryti dvejų metų pertrauką.

Ir kaip gali vykti renginys be jokių nesąmonių, sukčiavimų ar netikėtumų?! Tik (ne)**plyškite iš juoko** skaitydami!!!

1. Amerikiečio Fredo Lorzo maratono pergalė 1904 m. žaidynėse buvo anuliuota, kai išaiškėjo, kad sportininką jo treneris 15 kilometrų pavežė mašina ir išleido tik netoli finišo linijos.
2. Moderniųjų olimpinų žaidynių steigėjas Baronas Pierre'as de Coubertinas 1912 m. Stokholmo žaidynėse pristatė menų rungtis. Literatūros aukso medalio laimėtojas buvo ... Baronas Pierre'as de Coubertinas.
3. Amerikietė Margareta Abbott keisčiausiomis aplinkybėmis laimėjo golfo aukso medalį Paryžiaus žaidynėse 1900 m. Ji su mama atostogavo Prancūzijos sostinėje norėdamos aplankyti tuo metu vykusią Pasaulio mugę. Turnyre ji dalyvavo, nes galvojo, kad tai – žaidimas šio renginio proga, ir išvyko atgal į JAV nežinodama, kad tapo pirmąja amerikiete, laimėjusia olimpinį aukso medalį.

Justė Klapatauskaitė, 3b

KOSMETINĖ ĮRANKIŲ DĖŽĖ

G y v e n a m e pasaulyje, kuriame egzistuoja dvi lytys. Dailioji ir stiprioji. Tačiau šiais laikais ši skiriamoji riba darosi vis menkesnė ir nesuklysiu teigdama, jog gatvėje neretai sutinkame žmonių, kuriuos palydime klausiamu žvilgsniu : „Vyras ar moteris?“

Tokie žmonės, pripažinkime, įdomiausi. Nors šiais laikais bandančių išsiskirti vis daugiau. Tik jų bandymai labai jau panašūs: tas, kurio žydrį plauką, ir tas, kuris karščiausiai

vasaros dieną savo vargšes, jau spėjusias ištinti kojas kiša į visų pėdų pragarą (t.y. kerzus), „eina“ prieš sistemą ir yra kitoks? Tai kodėl tada visi „kitokie“ iš tikrųjų yra visiškai vienodi? Juos gatvėje visada atskirsi. Kaip ir tą stotelėje peroksidinę blondinę, kuri, atrodo, iš autobuso lyg ir neišlipa, bet kiekvienoje kitoje stotelėje vėl įlipa iš naujo, ir staiga tu supranti, kad už lango lyg ir pavasaris, bet tavo autobuse labai jau įtartina žiemiškai balta...

Taigi manau, kad vienaip ar kitaip — visi esame vienodi. Vyras ar moteris, pankas ar paprastas, pilkas pilietis. Todėl įdomiausi yra tie, kurie sukelia mums spėlionių.

Nors kas iš tiesų „padaro“ mus vyrais ar moterimis? Nekalbu apie akivaizdžius kūno skirtumus, apie dar skirtingesnius požiūrius į laisvalaikį, į pomėgius, į vienas kitą ar į patį pasaulį apskritai. Iš kur žinoti, kad augantis berniukas iš tikrųjų pateisins vyriškajai

prigimčiai būdingus lūkesčius, o penkiametė, kiekvieną dieną Jonukui vis dar primenanti, kaip stipriai jo nekenčia, po kelių metų nepradės sąjoti apie jų dviejų tobulas vestuves?

Manau, tokius mūsų skirtumus lemti gali net tokie, atrodo, bereikšmiai šioje situacijoje dalykai, kaip daiktai. Tik nepulkite manęs smerkti! Galiu garantuoti, jog tiesos tame tikrai yra. O ir pavyzdžių apstu. Juk vargu ar pažįstate vyrą, neturintį įrankių dėžės? Ir visai nesvarbu, kad jis galbūt — „užsiėmęs“ žmogus ir net neturi laiko ją atverti ir taip „pakūrenti“ šeimos židinio. Kaip nesvarbu ir tai, kad joje besislepiantys įrankiai galbūt jau seniai atšipę ir jiems patiems greičiau reikėtų remonto, nei jie patys tokį galėtų suteikti. Ir, tiesą pasakius, net nesvarbu, ar vyrui prisilietus prie dėžės ji tampa lobių ar Pandoros skrynja. Svarbu, kad jis ją turi. Nes būtent įrankių dėžė yra tas savaime suprantamas daiktas, kurį be išimties turi visi vyriškosios giminės atstovai. Todėl vyrai tikriausiai niekada į šeimą neateina visiškai vieni. Didžiam jų būsimųjų sugyventinių skausmui (ar laimei?) į parankę tvirčiau už visas jo buvusias ir dar būsimas gyvenimo moteris bus įsikabinusi paprasčiausia įrankių dėžė, kuri kartu bus ir didžiausias jo pasididžiavimas, ir didžiausias

rūpestis. Juk ji geriausiai ir garantuoja, kad jis — ne bet kas. Jis vyras.

Tačiau neteisinga būtų manyti, kad tik stiprioji lytis turi tokius aiškius savo prigimties įrodymus. Moterys, kaip joms jau tapo įprasta, neatsilieka nuo vyrų ir čia. O gal net ir pralenkia juos? Juk kiekviena liemenėlę jau pradėjusi segėti mergina turi kosmetinę. Tačiau moterys nebūtų moterys, jei viskas būtų taip paprasta — dailiosios lyties atstovių kosmetinėje slėptis gali patys įvairiausi daiktai. Dvasingosios bus įsimetusios rožančių, senmergės — galiu beveik garantuoti — kokį peiliuką ar dujų balionėlį (juk, neduok Dieve, prie jų ims ir prisitars koks padorų vyras primenantis jaunikis), romantikės čia laikys ašaromis, kvepalais ir lūpų dažais jau spėjusius išsitepti laiškeliu nuo mylimojo, o moksliukė, nenorinti nė žiūrėti į lūpų balzamą ir pačią kosmetinę, nenorėdama liūdinti mamos, pavers ją į žavingą penalą, aprašinėdama algebros formulėmis. Tačiau nereikėtų pamiršti ir tipinių moterų, kurios kosmetinėje laikys vieną kitą gabaliuką skysto „tinko“, jei kartais ryte nubudusios ir supratusios, kad jų mylimojo ir jo brangiosios — įrankių dėžės — nebėra, galėtų juo pasipuošti ir tądien keliauti į darbą taip, lyg viskas ir toliau tekėtų sena vaga, nors iš tiesų viskas tiesiog

griūtų ir velniškai reikėtų to nelabojo, drįsusio išeiti, arba bent jau jo įrankių dėžės, juk dabar vidinis remontas — tai viskas, ko reikia...

Taigi taip ir gyvenam. Visi vienodai įsikabinę į įrankių dėžes arba pasislėpę kosmetinėse. Vieną dieną prisiekinėjantys amžiną meilę, o kitą, lyg sugrįžę į tą patį vaikų darželį, ir vėl betarantys „nekenčiu“...

Todėl įdomiausi yra tie, kurie sukelia mums spėlionių. Ir galbūt net nevertėtų varginti jų tais klausimais žvilgsniais pro įplyšusios kosmetinės kamputį. Juk tiems žmonėms pasisekė labiau nei Jums — jiems kol kas dar neprireikė nei skysto „tinko“, nei įmantrių įrankių savo gyvenimams įprasminti...

Justė Razbadauskytė, 3g

Debesyse svajonės liko,
Debesyse balti sapnai...
Ko, vaikyste, tu pabėgai?
Ko atgal nesugrįžai?

Skuba, lekia mano dienos,
Skrieja žvaigždės dangumi...
Bet.. Vaikystė nesugrįžo
Ir baltas sapnas nebegrįš.

Ugnė Girgždytė

VŽG laikraščio kūrybos skiltis - tai galimybė Tau pasidalyti savo kūryba, darbais. Įvairūs tekstai, eilėraščiai yra laukiami mūsų pašto dėžutėje (laikrastis.vzg@gmail.com) ir galbūt Tau teks galimybė supažindinti visus su savo kūryba ir įkvėpti, o gal sudominti likus anonimu.

■ Išgydykit mane nuo baimės.
■ Išgydykit, prašau, nuo siurrealybės!
■ Kad mano mintys tarsį spąstai nesugautų laimės,
■ O laisvėje paliktų dalį bent gyvenimo esybės.
■ Sakai, žiaurus? Sakai, žalingas mums yra pasaulis?
■ Tada prašau: išgydykite mus abu nuo baimės!

Emilija Sakalo

nuoga rūmuose

Ir tai buvo sodriausias atodūsis rūmuose,
Kurie visad tik matė tuštybę,
Puošnus auksas įgavo prasmę netviskančią
Ir jam suteiktą žmogišką jausmo didybę.
Ji klaidžiojo salėm nuoga,
Po tuščiausių rūmų, kur šoko vargo dievai,
Ir dalinosi abu tuštuma
Lyg viena drapana ilgiausiai gyvenimo dienai.
Šildė atodūsius aidas, lyg saulė glostė rankas,
Kol tyrinėjo ji veidus bejausmius sename molberte.
Aidą šildė aimanos tyros, atgaivinančios išpuikusių dvasių,
Kuri kitados čia šoko ir juokė, niekad vargo nematė.
Ir taip susitiko dvi šmėklos, viena buvusi, kita esamo skausmo,
Dūsavo bežadžiai ilgiausiai, nepažinę rūmų didybės iš naujo,
Pajuto jie ilgesį gailų teisybei, lyg nuogam merginos kūnui,
Ir pasidavė blaškymusi beteisiant savąją mirtį
Tuštybės rūmuose.

a.a.m.

MARIUS ŽEMKAUSKAS

Kalbuosi su šešiolikmečiu Mariumi Žemkausku, besimokančiu Žvėryno gimnazijoje. Toks jaunas, o jau kuria elektroninę muziką, kurią groja klubuose, ir yra prodiuseris! Kaipgi Marius viso to pasiekė ir ką dėl to buvo priverstas paaukoti?

Na, tai iš pradžių norėčiau paklausti, kodėl pasirinkai tokią meno šaką kaip muziką, jos kūryba?

Muzikos kūrybą pasirinkau, nes tai man atrodė puikus savirealizacijos būdas. Ši idėja gimė norint sukurti kažką panašaus į man patinkančius kūrinius, kuriuos girdėdavau kasdien.

Papasakok, koks yra prodiuserio darbas?

Prodiuserio darbas yra sudėtingas, ypač jei užsiimi tuo profesionaliai. Pirmiausia, tai reikalauja neišsenkančių idėjų, nes kiekvienas kūrinys turi turėti savo „istoriją“. Antra, turi būti inovatyvus, jei nori išsiskirti iš kitų. Tai gali būti įvairūs neįprastai panaudoti kasdieniai garsai ar savita aranžuotė kūrinys. Be abejonės, prodiuserio darbas reikalauja daug kantrybės, atsidavimo ir praktikos, nes iš pirmo karto ne viskas gaunasi. Žodžiu, viskas ateina su daugybės valandų praktika, o tai la-

bai vargina.

Kuo turi pasižymėti muzikos kūrinys, kad patrauktų žmonių dėmesį?

Dažniausiai geru vokalu. Taip yra todėl, kad daugelis mūsų dainuoja ar niūnuoja jiems patinkančias dainas. Jei kūrinys nėra vokalo, jis turi būti išskirtinis, pavyzdžiui, Martin Garrix

„Animals“. Klausytojai jį pamilo dėl išskirtinio „drop'o“, kuris iki tol nebuvo plačiai naudojamas. Mažiau reikšminga detalė, kuri padeda patraukti žmonių dėmesį, gali būti įvairūs garsai aplink mus, pavyzdžiui, dialogas iš garso filmo ar kažkas panašaus.

Ar dėl šios veiklos nenukentėjo mokslo rezultatai?

Deja, bet nukentėjo, nors ir labai stengiausi suderinti šiuos du dalykus.

Ar planuoji savo ateitį sieti su muzika?

Jeigu atvirai, išgyventi iš muzikos yra sunku, todėl išsilavinimas niekada nepakenkia. Jei muzikinė karjera klostysis gerai, tada bandysiu sieti gyvenimą su muzika.

Kuo tau patinkančios muzikos stilius žavi tave? Kodėl kiekvienam dar tokios muzikos negirdėjusiam žmogui reiktų jos paklausyti?

Klausau įvairių muzikos žanrų, pradedant Ambient ir Deep House, baigiant Moombahton, Techno. Šie žanrai žavi savo skambesiu ir išskirtinumu. Vis dėlto mano mėgstamiausi stiliai – Trance ir Progressive House. Kodėl? Nes šie stiliai yra mano įkvėpimo šaltinis. Siūlau visiems pasidomėti šia muzika, nes tai, mano manymu, yra puikus balansas tarp harmonijos ir šokių muzikos ritmo.

Koks įvykis parodė, jog tavo darbas ir pastangos duoda rezultatų?

Mano kūrinų premjeros per Power Hit Radio, taip pat mano kūrinio išleidimas internetinėse parduotuvėse. Grojimą klubuose

irgi galima vadinti mano sėkme.

Koks turi būti asmuo, norintis kurti muziką, sieti savo gyvenimą su ja?

Pirmiausia, jis turi būti pasiruošęs atiduoti visą save kūrybai, nes tai yra jo pragyvenimo šaltinis. Antra, toks žmogus turi mokėti derinti asmeninį gyvenimą ir kūrybą, neretai kažko atsisakyti. Juk daugelis muzikantų yra vieniši, nes nepakanka laiko būti su artimais žmonėmis ir dirbti bei koncertuoti. Taip pat žmogus, kuris yra pasiruošęs būti muzikos industrijoje, turi būti atkaklus, žinoti savo vertę, nes kitaip galimybė pražūti yra labai didelė.

Ar be šios veiklos turi kitų pomėgių? Kokie jie?

Sportuoju, užsiimu tradiciniu karate jau 10 metų. Be to, mėgstu leisti laiką su draugais, klausytis muzikos, žiūrėti filmus.

Papasakok, ką reiškia groti klube?

Grojimas klube tai nėra vien malonumas. Tai yra didelė atsakomybė, nes tu turi žinoti, ko nori susirinkę žmonės, ir derinti savo mėgstamus kūrinius su publikos skoniu. Visa kita yra malonumas ir gerai praleistas laikas. Man, kaip prodiuseriui, nėra geresnio jausmo, kai žmonės šoka pagal tavo kurtą muziką. Visiems linkiu patirti

kažką panašaus. J

Ar tau reikia, kad žmonės išgirstų ir žavėtųsi tuo, ką tu sukūrei, ar užtenka to, kad tau pačiam tai patinka, kad save išreiškei?

Manau, man svarbiausia yra išreikšti save, o jei tai sutampa su klausytojo skoniu, tada aš esu dar labiau patenkintas. Nesu garbėtroška ir nenoriu kurti muzikos tik tam, kad kažkam įsiteikčiau. Jei man tai pačiam nepatinka, kodėl aš turiu tai daryti? Tai jau yra darbas, o kol kas man muzika yra aistra.

Gal gali ką nors patarti žmonėms, kurie nori gyvenime kažko pasiekti, kažką pakeisti, padaryti ką nors prasmingo? Ar manai, kad pats jau kažko pasiekėi?

Nebijokite būti kitokie, nebijokite to, ką pagalvos kiti, nes lengviausia yra daryti tai, ką daro visi. Asmeniškai aš nejaučiu, kad esu kažko pasiekęs, bet gal visa tai įvertinsiu ateityje.

Kur mes galėtumėme tavę pamatyti ar išgirsti tavo kūrybą?

Galima išgirsti internetinėse parduotuvėse, Soundcloud ir Youtube tinklapiuose, tereikia įvesti pseudonimą „Frosun“. Jei klausote Power Hit Radio, galite mano kūrinius išgirsti ir ten.

Laisvyda Andrejvaitė, 3f

SUSIPAŽINK SU PROFESIJA

Sveiki, VŽG laikraščio skaitytojai!

Kaip ir kiekvieną mėnesį pristatysiu Jums vieną profesiją. Šį kartą kalbėsime apie floristą.

Gėlės – tai geri mūsų draugai ir džiaugiantis, ir liūdintis, lydintis mus nuo pat gimimo per visą gyvenimą, sugėbantys nebyliai išreikšti gražiausius žmogaus jausmus, sukurti šventinę nuotaiką, gražią ir sveiką aplinką, suteikti dvasinės stiprybės.

Floristas

Floristas gamina įvairias dekoratyvines gyvų ir sausų augalų kompozicijas, komponuoja progines, iškilmingas bei jubiliejinės puokštes, riša gėlių girliandas, daro vainikus, paveikslus iš sausų augalų, puošia buitines daiktus, vitrinas, gyvenamuosius būstus ir kitas patalpas augalais. Taip pat jis dekoruoja augalais kasdienes, šventinius, pokylių ir ypatingoms progoms skirtus stalus, vitrinas, stendus, sales ar sceną.

Floristas išmano biologines augalų savybes, moka juos

sodinti ir persodinti, prižiūrėti įvairių rūšių augalus.

Geras floristas – tai ne tik profesija, tai gyvenimo būdas, todėl kiekvienas, pasirinkdamas šią profesiją, turi pasverti savo galimybes ir norus. Floristas turi mylėti gamtą, ją stebėti ir mokytis iš jos. Kaip pati gamta, kūrybinga ir nepakartojama, taip ir floristo darbai turi būti individualūs ir meniški. Su meile kurdamas puokštę ar kompoziciją, floristas kiekviename darbe palieka dalelę savęs...

Mokinys išklauses floristo mokymo programos kursą mokės:

- Organizuoti darbų paskirstymą
- Užsakyti, tiekti ir tvarkyti floristines medžiagas ir priemones
- Apskaičiuoti floristinių medžiagų gaminių paslaugų kainą
- Aptarnauti ir konsultuoti klientus
- Parinkti augalų asortimentą
- Ruošti augalus ir juos prižiūrėti
- Parinkti įrankius ir medžiagas augalams prižiūrėti ir komponuoti.
- Valdyti kompozicijos meninės raiškos ir derinimo priemones
- Parinkti augalus, indus ir medžiagas kompozicijoms kurti
- Naudoti floristinius įran-

kus ir medžiagas

Komponuoti augalus

Floristus ruošia:

- Vilniaus paslaugų verslo darbuotojų profesinio rengimo centras
- Kauno paslaugų verslo darbuotojų profesinio rengimo centras
- Vilniaus statybininkų rengimo centras
- Klaipėdos paslaugų ir verslo mokykla
- Kauno buitinių paslaugų ir verslo mokykla
- Kelmės profesinio rengimo centras
- Marijampolės profesinio rengimo centras
- Utenos regioninis profesinio mokymo centras
- Aukštadvario žemės ūkio mokykla
- Klaipėdos siuvimo ir paslaugų verslo mokykla
- Joniškėlio Igno Karpio žemės ūkio ir paslaugų mokykla
- Ukmergės technologijų ir verslo mokykla
- Panevėžio prekybos ir paslaugų verslo mokykla
- Alytaus profesinio rengimo centras
- Šiaulių profesinio rengimo centras

Ugnė Girgždytė, 2a

VASARIO 5 – ŠVENTOS AGOTOS DIENA

Vasario 5 d. nuo seno lietuviai garbino ugnies deivę Gabiją ir kasdieninį maistą – duoną. Šią dieną buvo kepama duona, atliekamos aukojimo apeigos Žemynai ir Žemėpačiui. Tikėta, kad apeigose pašventinta duona pagelbsti kilus gaisrui, saugo

nuo ligų: nuo blogos akies (nužiūrėtoms karvėms grąžina pieną, atkeri nužiūrėtus žmones), padeda gydyti akių ligas, žaizdas, saugo nuo gyvatės įkandimo (reikia neštis kišenėje, kai eini į mišką).

Kilus gaisrui, duonos būdavo metama į ugnį, tikint, kad ugnis nurims ir nesusinaikins namų. Šventinta duonelė būdavo užkišama po trobos rąstais palu-

bėje, įkišama į namo pamatus. Tokios duonos gabaliuką padėdavo ant krosnies, kad ugnis iš namų neišeitų ir neišplistų. Kilus perkūnijai, tokią duoną laikydavo suspaudę rankoje, kad perkūną atbaidytų. Motinos, išleisdamos sūnus į karą, į drabužius įsiūdavo duonos trupinių, tikėdamos, kad sūnų aplenks kulka.

Mokinių mintys apie duoną: ką kalba duonelė?

Medeina Blingytė 3d

Kas čia vis taip tyliai šnabžda? Ar mane čia kviečia? Nesuprantu tų žodžių, atrodo, kad kalbėtų burtazodžiais ar užkeikimais. Šnabždesys ne nutolsta, o vis artėja. Pradedu girdėti kažką sava ir pažįstama. Suprantu, jog balsas šnabžda man suprantama kalba. Porina man pasakas ir patarles, apie sunkų valstiečių darbą. Apie lietuvaite mergeles, apie jų darbus ir jų kasas. Staiga balsas surimtėja ir pradeda pasakojimus apie partizanus ir apie karą. Visokius šiurpus. Kaip motinos bunkery vaikus maitinti bando... Išsigąstu, bet nesusigėstu savo baimės. Niekas nebūtų drąsus, klausydamas tokių istorijų...

Pasigirsta pažįstamas juokas. Nusišypsau. Juk tai mano juokas! Prieš akis išnyra vaizdiniai apie močiutę, vasarą ir ganyklas. Širdy net šviesiau pasidaro. Nespėjau ten užsibūti, nubudau...

Mama jau kvietė prie stalo. Atėjusi pirmiausiai atsiriečiau duonos. Paragavau. Dar niekada ji nebuvo tokia skani. Atrodė, kad jaučiu mergelių triūną, matau, kaip motinos vaikus maitina, močiutės rankos, dedančios duoną ant stalo, prieš akis išnyra. Keista, pamaniau tada. Vienoje riekelėje telpa tradicijos, skausmas ir atsiminimai...

Ir staiga pasidaro liūdna. Sėdi mano sesuo, žiūri į duonos riekę ir nieko nemato. O, kad ji žinotų...

Prasideda šventė daina "Sėjau rūgėlį"
05.02.13:10

Augusta Fišerytė 1a

Ką kalba duona?

Pusryčių stalas. Paprasta rytinė kiaušininė. Arbatos puodelis, padėtas dubenėlis su šokoladiniais sausainiais. Ir duonos riekutė, patiekta užkąsti su kiaušiniene. Patepta plonu sluoksniu sviesto. Jaučiu jos aromatą. Atsikandų kąsnelį, ir bematant gabalėlis burnoje ištirpsta. Ką tokio stebuklingo duona turi? Ką ji yra išgyvenusi? Apie ką galėtų papasakoti, jei prabiltų? Juk toks ilgas kelias iki to, kol ant stalo puikuosis padėtas šiltas duonos kepalas ir glostys kiekvieną savo kvapą. Augantiems rugiams tenka išgyventi visokias gamtos stichijas, bet jie, nepabūgę žiemos speigų, išauga ir subrandina grūdėlius. Per duonos gaminimo procesą iškenčia didžiulę krosnies kaitrą, ir štai, ji čia, su mumis, malšina alkį ir savo aromatu suteikia namams jaukumo.

Vaiva Šilabraitė 1a

Duona – ne tik žmogaus, bet ir gamtos kūrinys. Jos pradžia – auksiniai, vėlyje šiūruojantys rugiai. Iš jų miltų iškeptas kepinys vis dar laiko savo unikalią istoriją. Atsikandęs nuo riekutės to kepinio, pavadinto duona, tu pajauti skonį ir kvapą – atsiminimą vėlyje siūbuojančių rugių.

Jeigu duona galėtų papasakoti, tu galėtum ne tik pajusti, bet ir išgirsti praeities atsiminimus, kai duona užėmė garbingiausią vietą ant valstiečio stalo, su ja diena prasidėdavo ir pasibaigėdavo. Ji papasakotų, kaip bėgant laikui ją išstūmė kiti, gardesni produktai, kaip žmonės pamiršo jos reikšmę. Kaip dingio noras pajusti rugius ir prisiminti praeitį...

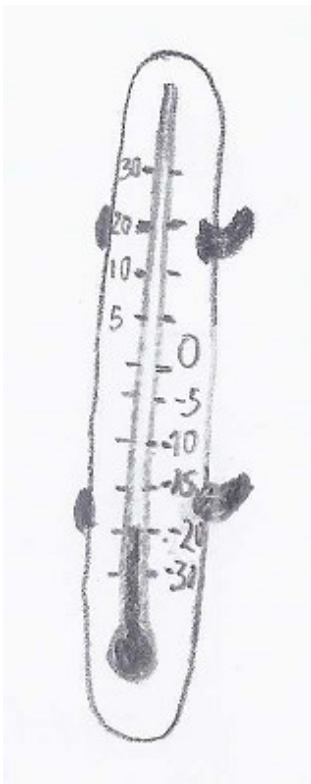
Emilija Šiugždaitė 1a

Kiekvieną rytą pabudusi pajuntu alkį. Nueinu į virtuvę ir pradedu dieną atsipjaudama riekę šviežios duonos su grūdais ir užsitępdama ant jos sviesto. Prapjovus duonos kepalą, jos aromatas užplūsta mane lyg sakydamas: „Skani duona – sunkaus darbo vaisius“. Su ta mintimi aš kasdien keliauju į mokyklą. Ten sunkiai mokausi, kad vieną dieną, kai gyvensiu savarankišką gyvenimą, galėčiau pati pasirūpinti, kad visada turėčiau tokios pat skanios duonos. Žinau, tai – pilnavertiško, pasiturinčio ir laimingo gyvenimo simbolis.

Žiemos pranašai:

- Namie +16 °C;
- Lauke -24°C;
- Reikia eiti į mokyklą;
- Pilna sniego;
- Šunys vaikšto su kailiniais;
- Žmonės dar be kepurų;
- Prišalo automobilio durės;
- Dažnai galvoji apie vasarą;
- Iš tavo burnos virsta garas;
- Katinas bando įlįsti į tavo lovą;
- Kartais ir į pižamą;
- Kai rasoja akiniai ir žmonės, nešiojantys lėšius, iš tavęs tyčiojasi;
- Kai su nuoskauda žiūri į ledus ir galvoji apie skaudančią gerklę;
- Kai lauki sniego, bet džiaugiesi juo tik porą dienų, o tada iškart lauki vasaros...

Ugnė Girgždytė, 2a

PERLIUKAI

Mokytoja, netekusi kantrybės:

- Nu ir grybai savaitės...

Mokinys ginčijasi su mokytoja. Mokytoja:

-Dar pasiginčyk, gausi vienetą ir sėdėsi laimingas kaip tortas!

Mokytoja pasveikino mokinį:

- Gavai patį aukščiausią neigiamą balą!

Mokytoja:

-Jeigu kas nežinojot... Visi namų darbų atsakymai yra internete. Pažiūrėkit, jei norit studijuoti Copy-paste profesiją.

VILNIAUS ŽIRMŪNŲ GIMNAZIJA

Žirmūnų gatvė 37, Vilnius

LT-09106

Tel. (8-5) 276 64 00

El. paštas: info@vzg.lt

Mus remia:

Laikraščio kūrybinė grupė

Vyr. redaktorė

Miglė Skačkauskaitė

Kalbos specialistė

Jolanta Leleivinenė

Spec. Pagalbininkės

Zita Jackūnienė

Jolanta Burzdikienė

Maketuotoja

Kastė Mikulėnaitė

Korespondentai

Emilija Tomelaitytė

Agnė Karčiauskaitė

Dominyka Grinciūtė

Laisvyda Andrejevaitė

Justė Klapatauskaitė

Ugnė Girgždytė

Augustė Užutaitė

Emilija Kėvišaitė

Lukas Latauskas

Augustas Plaipa

Emilija Zuzevičiūtė

Ugnė Juzėnaitė

Sabina Jankovskaja

Rūta Šlėvaitė

Gabija Malinauskaite

Gabrielė Dėdinaitė

Giedrė Voverytė

Austėja Račaitė

Domantė Purvinskaitė

Ilustratorė

Ugnė Girgždytė